

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322010739
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8322010739.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.06.2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1, ods. 3, ods. 4 písm. c) Tr. zákona účinného od 1.5.2022, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/25/2022 zo dňa 15.03.2023, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D.
XXXX/XX, C., t.č. v Ústave na
výkon väzby Floriánska 18, Košice,

u k l a d á:

Podľa § 172 ods. 4 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona trest prepadnutia vecí: mobilného telefónu zn. Apple iPhone 13 mini, IMEI: 359251345966283, mobilného telefónu zn. Apple iPhone 7, IMEI: 359213076320643, kovovej drvičky, časti kovovej fajky, sklenenej fajky, plastovej krabičky, mikrováhy.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva Slovenská republika.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1, ods. 3, ods. 4 písm. c) Tr. zákona účinného od 1.5.2022, na tom skutkovom základe, že

- najmenej od mesiaca november 2021 za účelom osobnej spotreby ako aj s úmyslom ďalšieho predaja a zisku si neoprávnene kupoval a ináč neoprávnene zadovážoval omamné a psychotropné látky a to kryštalickú látku obsahujúcu účinnú psychotropnú látku metamfetamín a taktiež omamnú látku, a to sušinu rastliny konope (Cannabis) obsahujúcu účinnú psychotropnú látku tetrahydrokanabinol (THC), ktoré u seba v meste Humenné ako aj inde, v rôznych nezistených množstvách neoprávnene prechovával a taktiež v okrese Humenné a v okolí, v rôznych nezistených množstvách a za rôzne sumy neoprávnene predával, vymieňal ako aj ináč neoprávnene zadovážoval iným odberateľom, najmenej E. C. z Humenného, ktorej neoprávnene zadovážoval kryštalickú látku metamfetamín a taktiež marihuanu, sušinu rastliny konope (Cannabis) obsahujúcu účinnú psychotropnú látku tetrahydrokanabinol (THC) o množstvách určených na jedno použitie najmenej jedenkrát a F. G. z obce H., okres Humenné, ktorému metamfetamín najmenej dvakrát neoprávnene predal za sumu od 10,- eur do 20,- eur, najmenej raz neoprávnene vymenil za služby spočívajúce v oprave jeho vozidla a taktiež F. G. najmenej raz neoprávnene zadovážil marihuanu, sušinu rastliny konope (Cannabis) obsahujúcu účinnú psychotropnú látku tetrahydrokanabinol (THC) o množstve určenej na jedno použitie, a to až do dňa 15.06.2022, kedy pri vykonaní osobnej prehliadky vydal igelitové vrecúško obsahujúce vysušené vrcholcovité časti rastliny konope (Cannabis) s celkovou hmotnosťou 0,75 g so zisteným priemerným obsahom 14,9 % účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) účinnej látky rastliny konope (Cannabis), pričom predložené množstvo konope zodpovedá 1,5 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, a pri prehliadke iných priestorov a pozemkov mu boli odňaté veci dôležité pre trestné konanie, preukazujúce užívanie, neoprávnené prechovávanie a distribúciu psychotropných látok, okrem iných vecí aj kovová drvička na marihuanu v tvare valca, časť kovovej fajky, plechovka od RED BULL čiastočne ohorená, plastová krabička čiernej farby s nápisom GIZEH so zvyškami zelenej rastlinnej sušiny, ako aj sklenená fajka a digitálna váha striebornej farby bez bližšieho označenia so zistenou prítomnosťou stopového (nevážiteľného) množstva metamfetamínu, pričom podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov patrí rastlina rodu Cannabis (konopa) do I. skupiny omamných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) do I. skupiny psychotropných látok a účinná látka metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu súd uložil podľa § 172 ods. 4 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 53 ods.1, ods. 2 Tr. zákona trest domáceho väzenia vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 53 ods. 3 Tr. zákona mal byť obžalovaný po dobu výkonu trestu domáceho väzenia povinný v čase určenom súdom a to nepretržite po celú dobu výkonu trestu domáceho väzenia zdržiavať sa vo svojom obydľí vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami mimo doby

- nevyhnutne potrebného času na premiestnenie sa do a z miesta výkonu pracovnej činnosti a na dobu výkonu pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy alebo inej pracovnej činnosti vykonávanej v súlade so Zákonníkom práce

- okrem pracovného dňa v stredu od 09.00 hod. do 11.00 hod.

Podľa § 53 ods. 5 Tr. zákona po dobu výkonu trestu domáceho väzenia mohol obžalovaný opustiť svoje obydlie len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka pôsobiaceho na Okresnom súde Humenné a len z nalievavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas. Tento čas sa započítava do výkonu trestu.

Podľa § 53 ods. 4 Tr. zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona mu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 53 ods. 4 Tr. zákona v spojení s § 51 ods.4 Tr. zákona počas výkonu trestu domáceho väzenia mu uložil povinnosť podrobiť sa na výzvu probačného a mediačného úradníka náhodne raz za kalendárny mesiac kontrole odberom biologického materiálu na dodržiavanie zákazu požívania návykových látok, a to omamných a psychotropných látok.

Podľa § 53 ods. 3 Tr. zákona nariadil nad obžalovaným kontrolu technickými prostriedkami podľa § 3 ods. 1 písm. a), písm. b) zákona NR SR č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami, a to osobným identifikačným zariadením a zariadením na kontrolu prítomnosti v mieste výkonu rozhodnutia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona uložil trest prepadnutia vecí : mobilného telefónu zn. Apple iPhone 13 mini, IMEI : XXXXXXXXXXXXXXXX, mobilného telefónu zn. Apple iPhone 7, IMEI : XXXXXXXXXXXXXXXX, kovovej drvičky, časti kovovej fajky, sklenenej fajky, plastovej krabičky, mikrováhy.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stala Slovenská republika.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona mu uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný písomne odôvodnené odvolanie do výroku o vine i treste prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú ž úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Tiež podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Podľa § 2 ods. 19 Tr. poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak. Ďalej podľa § 168 ods. 1 Tr. poriadku, ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovela návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky. Taktiež podľa § 321 ods. 1 Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí alebo právo obhajoby, pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Tr. zákona, ak je uložený trest neprimeraný, alebo ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom. Napokon podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prípravnom konaní i v konaní pred súdom priznal, že je užívateľom drog a nemôže sa tejto závislosti zbaviť. Poprel, aby drogy predával alebo dával iným osobám. Drogy mal len pre vlastnú potrebu. Jediným usvedčujúcim dôkazom o predaji drog sú výpovede svedkov E. C. a F. G. z prípravného konania, pretože obaja svedkovia po zákonom poučení odmietli pred súdom vypovedať. Nesúhlasí s úvahami súdu, že obidve výpovede z prípravného konania sú použiteľné ako dôkaz svedčiaci o vine obžalovaného. V nadväznosti na to uviedol, že podľa § 199 ods. 1, veta prvá a druhá, ods. 3 Tr. poriadku, ak nie je dôvod na postup podľa § 197 ods. 1 alebo 2, policajt začne trestné stíhanie bez meškania, najneskôr však do 30 dní od prijatia trestného oznámenia, ak ho treba doplniť. Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia. Uznesenie o začatí trestného stíhania musí obsahovať opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za akých k nemu došlo, o aký

trestný čin v tomto skutku ide, a to jeho zákonným pomenovaním a uvedením príslušného ustanovenia Tr. zákona. Uznesenie neobsahuje odôvodnenie. Podľa § 206 ods. 1, ods. 3 Tr. poriadku, ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia. Uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Tr. zákona a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie obvinenia. Trestné konanie je konanie podľa tohto zákona (teda trestného poriadku), trestné stíhanie úsek od začatia trestného stíhania až do právoplatnosti rozsudku, prípadne iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu vo veci samej a prípravným konaním sa rozumie úsek od začatia trestného stíhania do podania obžaloby, návrhu na schválenie dohody o uznání viny a prijatí trestu alebo právoplatnosti rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní vo veci samej (§10 ods. 15 Tr. poriadku). Vyššie citované ustanovenie § 199 ods. 1 Tr. poriadku upravuje začatie trestného stíhania a tým aj samotného trestného konania, keďže trestné stíhanie je, ako to vyplýva z ustanovenia § 10 ods. 15 Tr. poriadku, jeho časť a stanovuje moment, od ktorého môžu orgány činné v trestnom konaní začať vykonávať zákonné procesné úkony. Až týmto okamihom je možné vykonávať procesné úkony, výsledkom ktorých sú dôkazy použiteľné v ďalšom konaní vrátane konania pred súdom, čo potom znamená, že dôkazy získané na podklade procesných úkonov vykonaných pred začatím trestného stíhania sú (s výnimkou neodkladných a neopakovateľných úkonov) absolútne neúčinné a v ďalšom konaní vrátane konania pred súdom nepoužiteľné. Až po začatí trestného stíhania a teda aj trestného konania je možné vykonávať ďalšie procesné úkony, ktoré trestné konanie posúvajú do jeho ďalšieho štádia, teda až po začatí trestného stíhania je možné vzniesť obvinenie, podať obžalobu, čím sa prípravné konanie ukončí a trestné konanie sa dostane do ďalšieho štádia, a to konania pred súdom. Z obsahu spisu je zrejmé, že uznesením vyšetrovateľa bolo dňa 01.02.2022 začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku pre zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona. Dňa 16.06.2022 vyšetrovateľ pod tou istou spisovou značkou vzniesol obvinenému A. B. podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku obvinenie pre zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona. Vo vzťahu k obvinenému A. B. trestné stíhanie začaté nebolo. Uznesenie o začatí trestného stíhania musí obsahovať opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za akých k nemu došlo, o aký trestný čin v tomto skutku ide, a to jeho zákonným pomenovaním a uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona. V tomto prípade uznesenie o začatí trestného stíhania sa nevzťahovalo na obvineného A. B.. Podstata skutku je v zmysle všeobecných zásad Trestného poriadku určovaná účasťou obvineného na určitej udalosti popísanej v uznesení o začatí trestného stíhania, o vznesení obvinenia, obžalobe, či v iných rozhodnutiach orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci záujmy chránené Trestným zákonom. V prípade A. B. akákoľvek podobnosť jeho konania s konaním uvedeným v uznesení o začatí trestného stíhania absentuje. Samotná podstata skutku je totiž nevyhnutne určovaná účasťou obvineného na určitej udalosti popísanej v uznesení o začatí trestného stíhania. Z tohto dôvodu malo byť preto vo veci opätovne začaté trestné stíhanie buď vydaním samostatného uznesenia alebo spoločne so vznesením obvinenia, v ktorom by bola popísaná a konkretizovaná forma účasti obvineného na skutku. V danom prípade absentuje uznesenie o začatí trestného stíhania, na podklade ktorého mohlo byť vznesené obvinenie A. B.. Z dôvodu jeho neexistencie preto všetky dôkazy vykonané v tomto trestnom konaní trpia procesnou nepoužiteľnosťou. Za takejto situácie potom logicky vyplýva záver, že ohľadom skutku, z ktorého bol obvinený A. B., nebolo začaté trestné stíhanie, čo znamená, že doposiaľ nenastal okamih, od ktorého by bolo možné vykonávať zákonné procesné úkony, z ktorých by mohli vziť dôkazy použiteľné v konaní pred súdom a keďže nedošlo k začatiu trestného konania, trestné konanie sa ani nemohlo posunúť do svojho ďalšieho štádia, a to ani štádia konania pred súdom. Keďže neboli splnené podmienky pre vznesenie obvinenia obžalovanému, neexistoval ani podklad pre jeho postavenie pred súd, prevedenie súdneho konania a samozrejme ani pre uznanie jeho viny zo spáchania spomínaného skutku. Absencia začatia trestného stíhania je však procesným pochybením zásadného významu. Bez začatia trestného stíhania totiž, ako to už bolo vyššie uvedené, nie je možné vykonávať dokazovanie zákonným spôsobom, nie je teda možné zabezpečiť dôkazy, ktoré by odôvodňovali postavenie obvineného pred súd a ktoré by mohli byť podkladom pre prípadné rozhodnutie súdu, ide teda o závažné procesné pochybenie, minimálne na úrovni porušenia práva na obhajobu, ak nie ešte závažnejšieho charakteru a zároveň ide o procesné pochybenie, ktoré nie je možné v konaní pred súdom napraviť. Z uvedeného je potom zrejmé, že výpovede svedkov E. C. a F. G. sú nepoužiteľné ako dôkaz, na základe ktorého je možné rozhodnúť o vine obžalovaného. Pri hodnotení výpovede svedkov E. C. a F. G. je potrebné uviesť, že

svedkovia pred súdom využili právo vo veci nevypovedať. Súd v súlade s ustanovením § 263 ods. 4 Tr. poriadku prečítal ich výpovede z prípravného konania. Pokiaľ však vo vzťahu k obžalovanému nebolo začaté trestné stíhanie začaté vo veci (viď vyššie uvedené), potom tieto výpovede sú absolútne nepoužiteľné. Právne závery súdu pri hodnotení svedeckých výpovedi E. C. a F. G. nezodpovedajú stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 30 uverejnenom v Zbierke stanovisk NS a rozhodnutí súdov SR 4/2010 na zjednotenie výkladu zákona k otázke, či môže byť obžaloba opretá o svedecké výpovede vykonané pred vznesením obvinenia, ak k ich vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania „vo veci“, ako aj k otázke, či takýmto postupom došlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu (sp. zn. Tpj 63/2009, prijaté dňa 07.12.2009). Podľa stanoviska obžaloba v trestnej veci môže byť opretá o výpovede svedkov a iné dôkazy vykonané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, prípadne pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia jeho vyhlásením (§ 206 ods. 1 Tr. poriadku), ak k ich vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania „vo veci“ podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku. Ak je ale výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorý chce prokurátor, ako nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom, oprieť obžalobu, je nevyhnutné takého svedka vypočuť až po vznesení obvinenia (alebo svedka vypočutého pred týmto úkonom znovu vypočuť), a tak zachovať právo obvineného na obhajobu (právo na kontradiktórny postup). Výnimku z kontradiktórneho postupu predstavujú výpovede svedkov, ktoré majú v zmysle § 263 ods. 3 písm. b) Tr. poriadku charakter neodkladného alebo neopakovateľného úkonu; taký charakter majú aj výpovede svedkov mladších ako 15 rokov (§ 135 ods. 2 veta druhá Tr. poriadku). Ak obvinený po vznesení obvinenia sám (prostredníctvom obhajcu) žiada zopakovať výsluchy iných svedkov, je na úvahe orgánov činných v trestnom konaní, aby po posúdení dôkaznej situácie vo veci rozhodli o potrebe vykonať kontradiktórny výsluch svedka. Na spravodlivé súdne konanie a na kritickú previerku výpovede svedka postačuje, ak je výsluch svedka vykonaný v prítomnosti obvineného alebo jeho obhajcu v konaní pred súdom. Pri osobnej prehliadke sa u obžalovaného našlo konope, množstvo ktorého zodpovedá minimálne 4 bežným jednotlivým dávkam drogy. Konanie obžalovaného preto napĺňa skutkovú podstatu trestného činu podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný navrhuje, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol, uznal obžalovaného za vinného z trestného činu podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona a uložil mu primeraný trest.

Písomne odôvodnené odvolanie predložil aj okresný prokurátor, v ktorom uviedol, že prokuratúra sa na jednej strane stotožňuje s výrokom o vine a právnom posúdení konania obžalovaného ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. c) Tr. zákona účinného od 01.05.2022, avšak sa nestotožňuje so spôsobom vymedzenia obvyklých jednorazových dávok drogy (zelenej rastlinnej sušiny), ktorá bola vydaná pri osobnej prehliadke obžalovaného a to na základe tzv. hmotnostného kritéria, v dôsledku aplikácie ktorého došlo k zmene skutkovej vety v počte obvyklých jednorazových dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta) zo žalovaných najmenej 4 dávok na 1 a pol obvykle jednorazových dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa uvedených v napadnutom rozsudku súdu 1. stupňa. S poukazom na zaužívanú súdnu prax (napr: uznesenie KS v Prešove sp. zn. 9To/11/2020 zo dňa 22.04.2020, rozsudok KS v Prešove sp. zn. 7To/4/2020 zo dňa 17.09.2020) zastávam názor, že pri stanovení, resp. vymedzení počtu obvykle jednorazových dávok drogy schopných psychiku užívateľa je potrebné vychádzať zo záverov znalcov v danom odbore, ktorí sú kompetentní určiť vo všeobecnosti, aké minimálne množstvo je schopné ovplyvniť psychiku človeka. Účelom konzumácie omamných a psychotropných látok u ich konzumentov je dosiahnutie určitého euforického stavu, pre ktorý je podstatné užitie účinnej látky. Je irelevantné, akú hmotnosť látky páchatel' užije, podstatné je, aby táto látka mala naňho očakávaný účinok, teda, aby obsahovala určité množstvo účinnej látky, pričom predávkovanie nie je cieľom konzumenta žiadnej drogy, ani marihuany, ani pervitínu, ani inej. Zákon neustanovuje pojem individuálnej dávky jednotlivého konzumenta, ale hovorí o obvykle jednorazovej dávke. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na publikované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 7/2015 pod č. 87, podľa ktorého prvej vety obvykle jednorazovou dávkou na použitie v zmysle § 135 ods. 1 a ods. 2 Tr. zákona sa rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer, pričom z odôvodnenia tohto rozhodnutia ešte vyplýva, že ak sa omamná alebo psychotropná látka v takomto dávkovaní nepredáva, je potom potrebné posúdiť, aký počet obvyklých jednorazových dávok na použitie sa v zaistenom materiáli nachádza, a to či už podľa kritéria obsahového množstva účinnej látky alebo podľa celkového množstevného (hmotnostného, objemového) kritéria. Z odôvodnenia spomínaného

rozhodnutia ešte vyplýva, že pri definovaní pojmu obvyklá jednorazová dávka na použitie je potrebné vychádzať z princípu rovnakého zákonného prístupu ku ktorémukoľvek páchatelovi, ktorý omamnú látku, alebo psychotropnú látku prechováva, bez ohľadu na jeho individuálne fyzické dispozície, alebo vyššiu odolnosť získanú užívaním drogy; rezistencia získaná predchádzajúcou opakovanou aplikáciou omamnej alebo psychotropnej látky nemôže byť dôvodom na priaznivejšiu právnu kvalifikáciu (§ 171 namiesto § 172), takýto prístup by popieral zmysel a zameranie dotknutej trestnoprávnej úpravy, ktorá má prechovávaniu a iným formám disponovania s drogou (a sprostredkovanie jej konzumácie) zabrániť. Z uvedeného publikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR teda vyplýva, že je nepodstatné, aké kritérium sa pri určení rozsahu trestného činu podľa § 172 Tr. zákona použije, môže ísť o kritérium obsahového množstva účinnej látky, ale aj kritérium celkového množstva, a to či už hmotnostného alebo objemového, podstatou je, aby išlo o kritérium objektívne, vyjadrujúce skutočný konzumný priemer. Z dlhodobej ustálenej praxe KEÚ PZ vyplýva, že táto inštitúcia pri určovaní množstva zaistenej látky vychádza z objektívneho určenia bežnej jednotlivéj dávky drogy za použitia rozsahu hmotnosti účinnej látky spravidla vo forme voľnej bázy, ktorú si bežný užívateľ aplikuje jednorazovo, a ktoré je spôsobilé ovplyvniť jeho psychiku, čo podmienkam vyplývajúcim z ustálenej súdnej praxe vyjadrenej v publikovanom rozhodnutí

R 87/2015 zodpovedá, navyše KEÚ PZ je jediná inštitúcia, ktorá na Slovensku zhromažďuje informácie o množstvách, koncentráciách a spôsoboch balenia drog určených pre konečných užívateľov. V žiadnom prípade teda nie je možné dospieť k záveru, že by sa súdna prax ustálila na závere, že metodika, ktorú používa KEÚ PZ pri určení množstva zaistenej látky, je nesprávna a v súdnom konaní nepoužiteľná. Použitie záverov KEÚ PZ a údajov zistených Národnou protidrogovou jednotkou ako podkladu pre určenie obvykle jednorazovej dávky drogy boli opakovane predmetom prieskumu aj Ústavného súdu SR, ktorý ich použitie neodmietol (napríklad II. ÚS 228/2012, I. ÚS 394/2014, III. ÚS 311/2017). Pokiaľ ide výrok o treste, ani s týmto sa prokuratúra nestotožňuje a súdom uložený trest pokladá s ohľadom na osobu obžalovaného, jeho pomery a charakter trestnej činnosti za neprimerane mierny a nepostačujúci na naplnenie účelu trestu v súlade s ust. § 34 Tr. zákona. Obžalovaný bol totiž v minulosti odsúdený pre drogovú trestnú činnosť (pre zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zákona) na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov a to rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/98/2011 zo dňa 18.04.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1To/35/2012 zo dňa 12.09.2012, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený dňa 27.02.2014 rozhodnutím Okresného súdu Košice II. sp.zn. 7Pp/1/2014 so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov. Napriek tomu, že od spomínaného právoplatného odsúdenia už uplynula doba desiatich rokov a v dôsledku zahľadania odsúdenia sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený, túto podstatnú skutočnosť je potrebné vziať na zreteľ pri ukladaní trestu, síce nie ako priťažujúcu okolnosť v zmysle ust. § 37 písm. m) Tr. zákona, ani ako okolnosť odôvodňujúcu zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu v zmysle ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona, pretože obžalovaný je na úseku drogovej trestnej činnosti recidivistom a ktorého od pokračovania v páchaní tejto trestnej činnosti neodradilo ani predchádzajúce vykonanie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Tu zvlášť dávam do pozornosti odvolacieho súdu, že návrh na zahľadanie odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/98/2011 obž. A. B. podal až po podaní obžaloby v predmetnej trestnej veci a to zjavne za účelom, aby sa pri ukladaní trestu vyhol použitiu ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona. Hoci u obžalovaného nebola zistená žiadna z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zákona a žiadna z priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona, prokuratúra je toho názoru, že s ohľadom na osobu obžalovaného a závažnosť trestnej činnosti, je dôvodné ukladať trestu v strede až na hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, t.j. vo výmere 5 až 10 rokov odňatia slobody. Obžalovaný podľa zistení a záverov I. F. J., znalca z odboru psychológia, pozitívne skóruje v oblasti kriminálnych tendencií. Je málo citlivý voči morálnym problémom. Primárnym záujmom sú momenty jeho vlastného záujmu. Jeho osobnosť sa javí ako nedostatočne zrelá, so zúženým rozhľadom, s nedostatočne vreľými väzbami, v správaní nedotklivá a nepokojná, prežívajúca pocity neschopnosti a nedostatočnosti, kompenzovaným správaním zameraným na prilepšenie, resp. k naplneniu túžby po lepšom statuse s tendenciou k porušeniu zákonných predpisov. V prípade, že sa predmetného skutku dopustil, motivácia predmetného konania (obchodovanie s psychoaktívnymi látkami) z psychologického hľadiska je jeho osobnostná štruktúra determinovaná emočnou nestabilitou, kompenzačnými mechanizmami a nízkou úrovňou k dodržiavaniu morálnych a zákonných predpisov. S uvedenými závermi, že obžalovaný pozitívne skóruje v oblasti kriminálnych tendencií a má nízku úroveň dodržiavania morálnych a zákonných predpisov korešponduje jeho priestupková evidencia, v ktorej má 19 záznamov o priestupku a to najmä za opakované porušenie predpisov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a opakované nerešpektovanie zákazu vychádzania. V tejto súvislosti dávam do pozornosti odvolacieho súdu aj závery znalca I. A. F., ktorý

u neho konštatoval závislosť na viacerých psychotropných látkach. Návykové látky si obžalovaný zadovažoval plne si vedomý svojho konania, teda jeho konanie bolo premyslené, účelné. Z vykonaného dokazovania teda jednoznačne plynie, že od posledného odsúdenia sa obžalovaný opätovne vrátil nielen k užívaniu omamných a psychotropných látok, ale aj k ich neoprávnenému prechovávaniu, kúpe, predaju, výmeny a zadovažovaniu iným osobám. Obžalovaný je podľa záverov znaleckého posudku osobou závislou na viacerých psychoaktívnych látkach. Tieto zadovažoval nielen pre seba, ale ich konzumoval so svojou vtedajšou priateľkou E. C. a to tzv. šňupaním (ťahali tzv. čiary). Uloženie trestu domáceho väzenia v spojení s uloženými obmedzeniami a kontrolou technickými prostriedkami nie je trestom, ktorý splní svoj účel tak z hľadiska individuálnej a tiež generálnej prevencie. Je vyslovene neštandardné, aby pri recidíve konania bol obžalovanému uložený miernejší druh trestu, ako pri prvom porušení zákona. Takéto ukladanie trestu pokladám za nelogické a v rozpore so zásadami ukladania trestov. Navyše zo súdnej praxe sú známe prípady, keď konzumenti prichádzali kupovať omamné látky do domu predávajúceho, prípadne tieto si vyzdvihli na nejakom mieste v dome, či jeho okolí. V danom prípade je to zrejme už len napr. zo samotného znenia prepisu hovoru medzi obžalovaným a svedkyňou E. C. zo dňa 01.06.2022 uvedenom na strane 11 rozsudku súdu 1. stupňa, citujem: „No však stále dávaš ku košom, nie?“. Taktiež podotýkam, že obžalovaný sa drogovej trestnej činnosti dopúšťal popri výkone svojho zamestnania v spoločnosti K. s.r.o. C.. Má za to, že osoba obžalovaného, jeho doterajší spôsob vedenia života, osobné pomery a možnosť nápravy bude naplnený iba uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody a to v strede až na hornej hranici trestnej sadzby. Pokiaľ ide o neuloženie trestu prepadnutia vecí vo vzťahu k nefunkčnému mobilnému telefónu Apple iPhone 6 a sim karte Tesco mobile, tieto boli rovnako ako mobilný telefón iPhone 13 miny čiernej farby a Apple iPhone 7 zabezpečené z priehradky osobného motorového vozidla Seat Ibiza ev.č. C. pri prehliadke vozidla vykonanej dňa 15.06.2022, ktoré obžalovaný používal pri páchaní drogovej trestnej činnosti a v ktorých boli znaleckým skúmaním z odboru elektrotechnika zistené údaje týkajúce sa stíhanej trestnej činnosti obž. A. B.. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a uznal obžalovaného vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. c) Tr. zákona účinného od 01.05.2022 na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe a aby mu bol podľa § 172 ods. 4 Tr. zákona, pri absencii poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti v zmysle ust. § 37 Tr. zákona, uložený trest odňatia slobody v strede až na hornej hranici trestnej sadzby, teda trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) až 10 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona), trest prepadnutia vecí uvedených v bode 3/ obžalobného návrhu, teda vrátane nefunkčného mobilného telefónu Apple iPhone 6 a sim karty Tesco mobile. Vychádzajúc zo zistení znalca I. F. navrhol uloženie ochranného opatrenia - ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou (§ 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona).

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a po takomto preskúmaní zistil nasledovné.

V konaní pred okresným súdom boli vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Vzhľadom k tomu preto urobil zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o vine. Svoje skutkové a právne závery súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku v potrebnom rozsahu presvedčivo odôvodnil, preto sa krajský súd s jeho argumentáciou plne stotožnil a v podrobnostiach naň odkazuje.

Aj preto vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že odvolacie konanie pred krajským súdom je v spojení s konaním pred okresným súdom – konaním tvoriacim jeden celok, keďže predmet konania je totožný – krajský súd nemal dôvod opätovne bližšie rekapitulovať (opakovať) dôkazy a skutočnosti z nich plynúce, na podklade ktorých prvostupňový súd urobil záver o vine obžalovaného A. B..

Krajský súd preto upriamil pozornosť predovšetkým na reakciu proti odvolacím námietkam obžalovaného a okresného prokurátora a preto zohľadnil len tie, ktoré sú právne relevantné, týkajúce sa podstaty (predmetu) konania, majúce vplyv na posúdenie zákonnosti a dôvodnosti odsúdenia obžalovaného a určeného druhu a výmery trestu.

Krajský súd pri tomto postupe si neosvojil záver okresného súdu pri hodnotení závažnosti trestnej činnosti obžalovaného a jeho osoby pri určovaní druhu a výmery trestu. Išlo však iba o také pochybenie, ktoré na podklade dokazovania vykonaného okresným súdom a odvolania okresného prokurátora po úprave výroku o treste bolo možné napraviť aj v odvolacom konaní.

Najsamprv krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že každý obžalovaný v rámci práva na obhajobu má právo brániť sa, ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu, oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich.

No súčasne platí, že súd pri hodnotení vykonaných dôkazov (vo vzájomných súvislostiach) jednotlivo ako aj v celom ich súhrne v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov bez toho, aby narušil rovnováhu hodnotenia dôkazov, produkovaných ako v prospech, tak aj v neprospech obžalovaného, musí prihliadať na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov, a teda či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevymyká pravidlám logiky, inak povedané, či skutočnosti, ktoré obžalovaný v rámci obhajoby tvrdí, sú ním predkladanými dôkazmi, resp. argumentmi nielen overiteľné, ale či sú súčasne aj spôsobilé dôkazy predložené spolu s obžalobou spochybníť, či dokonca vyvrátiť do takej miery, že prokurátor nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a bez rozumných pochybností nie je možné potom na ich podklade obžalovaného uznať vinným zo spáchania žalovanej trestnej činnosti.

V tejto súvislosti je preto potrebné uviesť, že časť obsahu námietok obžalovaného prezentovaného v rámci obrany na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. niektoré dôkazy hodnotí a vykladá vo svoj prospech, nie úplne a bez konfrontácie s dôkazmi inými produkovanými v rámci dokazovania.

Súčasne platí, že podstatná časť odvolacích námietok obžalovaného, ktorými argumentoval, už boli prednesené v priebehu dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd vysporiadal a ktoré si aj krajský súd osvojil.

Krajský súd preto v ďalšom postupe túto argumentáciu len dopĺňa o fakty plynúce z vykonaného dokazovania, ktoré v súhrne s dôvodmi už uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, aj v kontexte odvolacích námietok obžalovaného vedú k záveru o náležitom zistení skutkového stavu veci pre meritórne (konečné) rozhodnutie v posudzovanej veci obžalovaného.

V rámci odvolacích námietok obžalovaný trval na tom, že jediným usvedčujúcim dôkazom o tom, že mal okrem užívania drog pre vlastnú potrebu aj drogy ako tzv. dealer predávať, sú procesne (ako nezákonne získané) nepoužiteľné výpovede svedkov E. C. a F. G. z prípravného konania, pretože obaja svedkovia po zákonom poučení odmietli pred súdom vypovedať. Ich procesnú nepoužiteľnosť mala spôsobiť skutočnosť, že v posudzovanom prípade vo vzťahu k obvinenému A. B. nebolo začaté trestné stíhanie, resp. v tomto prípade uznesenie o začatí trestného stíhania sa nevzťahovalo na obvineného A. B., keďže v jeho prípade po porovnaní skutkovej vety v uznesení o začatí trestného stíhania a skutkovej vety v uznesení o vznesení jeho obvinenia absentuje akákoľvek podobnosť jeho konania s konaním uvedeným v uznesení o začatí trestného stíhania, čo má za následok nezákonnosť všetkých následne vykonaných úkonov trestného konania v posudzovanom prípade a teda aj výsluch oboch svedkov.

V reakcii na uvedené tvrdenie obžalovaného krajský súd zistil, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Humennom, odboru kriminálnej polície, zo dňa 07.02.2022 pod ČVS: ORP-79/1-VYS-HE-2022 bolo podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie vo veci zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- páchatel' z mesta C., najmenej od mesiaca november 2021, za dostatočne a presne nezistených skutočností si neoprávnene kupuje ako aj ináč neoprávnene zadovážuje omamné a psychotropné látky a to pre osobnú spotrebu ako aj s úmyslom ďalšieho predaja a zisku, hlavne kryštalickú latku obsahujúcu účinnú psychotropnú látku metamfetamín, ktorú u seba v rôznych množstvách v meste C. ako aj inde neoprávnene prechováva a taktiež v okrese C. alebo okolí, v rôznych množstvách a za rôzne sumy neoprávnene predáva ako aj ináč neoprávnene zadovážuje iným odberateľom, pričom podľa zákona

Národnej rady SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov patrí účinná látka metamfetamín do II. skupiny a psychotropných látok.

Ďalej uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Humennom, odboru kriminálnej polície, zo dňa 16.06.2022 pod ČVS: ORP-79/1-VYS-HE-2022 bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vznesené obvinenie A. B. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona (účinného do 30.04.2022) na tom skutkovom základe, že

- najmenej od mesiaca november 2021 za účelom osobnej spotreby ako aj s úmyslom ďalšieho predaja a zisku si neoprávnene kupoval a ináč neoprávnene zadovážoval omamné a psychotropné látky a to kryštalickú látku obsahujúcu účinnú psychotropnú látku metamfetamín a taktiež omamnú látku, a to sušinu rastliny konope (Cannabis) obsahujúcu účinnú psychotropnú látku tetrahydrokanabinol (THC), ktoré u seba v meste C. ako aj inde, v rôznych množstvách neoprávnene prechovával a taktiež v okrese C. a v okolí, v rôznych množstvách a za rôzne sumy neoprávnene predával, vymieňal ako aj ináč neoprávnene zadovážoval iným odberateľom, najmenej E. C. z C., ktorej neoprávnene zadovážoval kryštalickú látku obsahujúcu účinnú látku metamfetamín a taktiež sušinu rastliny konope (Cannabis) obsahujúcu účinnú psychotropnú látku tetrahydrokanabinol (THC) o množstvách určených na jedno použitie a F. G. z obce H., okres C., ktorému kryštalickú látku obsahujúcu účinnú látku metamfetamín najmenej dvakrát neoprávnene predal za sumu od 10,- eur do 20,- eur, najmenej raz neoprávnene vymenil za služby spočívajúce v oprave jeho vozidla a taktiež F. G. najmenej raz neoprávnene zadovážil marihuanu, sušinu rastliny konope (Cannabis) obsahujúcu účinnú psychotropnú látku tetrahydrokanabinol (THC) o množstve určenej na jedno použitie, a to až do dňa 15.06.2022, kedy pri vykonaní osobnej prehliadky vydal igelitové vrecúško obsahujúce vysušené vrcholcovité časti rastliny konope (Cannabis) s celkovou hmotnosťou 0,75 g so zistenou prítomnosťou účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC), pričom predložené množstvo konope zodpovedá minimálne 4 bežným jednotlivým dávkam drogy každej s obsahom minimálne 10 mg THC, ktoré sú spôsobilé, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pri prehliadke iných priestorov a pozemkov mu boli odňaté veci dôležité pre trestné konanie, preukazujúce užívanie, neoprávnené prechovávanie a distribúciu týchto omamných a psychotropných látok, okrem iných vecí aj kovová drvička na marihuanu v tvare valca, časť kovovej fajky, plechovka od RED BULL čiastočne ohorená, sklenená fajka, plastová krabička čiernej farby s nápisom GIZEH so zvyškami zelenej rastlinnej sušiny, ako aj a digitálna váha striebornej farby bez bližšieho označenia so zistenou prítomnosťou stopového (nevážiteľného) množstva metamfetamínu, pričom podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov patrí rastlina rodu Cannabis (konopa) do I. skupiny omamných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) do I. skupiny psychotropných látok a účinná látka metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok.

V súvislosti s doposiaľ uvedeným v kontexte odvolacích s námietok obžalovaného je potrebné zvýrazniť, že rozhodujúcou skutočnosťou bolo ustáliť, či v posudzovanom prípade bola zachovaná totožnosť skutku pri porovnaní oboch citovaných skutkových viet v označených uzneseniach, pričom platí, že totožnosť skutku je zachovaná, ak je aspoň sčasti zachovaná totožnosť konania alebo totožnosť následku (porovnaj napr. R 23/1972, R 52/1979, R 64/1973, R 9/1997).

Pri porovnaní obsahu skutkovej vety oboch označených uznesení sťažnostný súd zisťuje, že v oboch prípadoch skutkového deja ako najsamprv v uznesení o začatí trestného stíhania zo dňa 07.02.2022 sa uvádza, že „neznámy páchatel z mesta C., najmenej od mesiaca november 2021, za dostatočne a presne nezistených skutočností si neoprávnene kupuje ako aj ináč neoprávnene zadovážuje omamné a psychotropné látky a to pre osobnú spotrebu ako aj s úmyslom ďalšieho predaja a zisku, hlavne kryštalickú látku obsahujúcu účinnú psychotropnú látku metamfetamín, ktorú u seba v rôznych množstvách meste C. ako aj inde neoprávnene prechováva a taktiež okrese C. alebo okolí, v rôznych množstvách a za rôzne sumy neoprávnene predáva ako aj ináč neoprávnene zadovážuje iným odberateľom, pričom“, tak oproti tomu aj v uznesení o vznesení obvinenia A. B. zo dňa 16.06.2022 je totožne uvedené, že „najmenej od mesiaca november 2021 za účelom osobnej spotreby ako aj s úmyslom ďalšieho predaja a zisku si neoprávnene kupoval a ináč neoprávnene zadovážoval omamné a psychotropné látky a to kryštalickú látku obsahujúcu účinnú psychotropnú látku metamfetamín a taktiež omamnú látku, a to sušinu rastliny konope (Cannabis) obsahujúcu účinnú psychotropnú látku tetrahydrokanabinol (THC), ktoré u seba v meste C. ako aj inde, v rôznych množstvách neoprávnene prechovával a taktiež v okrese

C. a v okolí, v rôznych množstvách a za rôzne sumy neoprávnene predával, vymieňal ako aj ináč neoprávnene zadovážoval iným odberateľom, najmenej...“ .....“ a to až do dňa 15.06.2022 “...

Opierajúc sa o uvedenú stručnú komparáciu oboch skutkových viet označených uznesení podľa názoru sťažnostného súdu je v posudzovanom prípade bez rozumných pochybností zachovaná totožnosť konania páchatela - opis skutku je na úrovni jeho vecnej a časopriestorovej nezameniteľnosti s iným skutkom v rovine dôvodného podozrenia zachovaný, rovnako aj následná identifikácia osoby páchatela ak - pôvodne neznámy páchatel – v totožnom období, od mesiaca november 2021 ..., približne na tom istom mieste v okrese C. a v okolí ....., si mal pre vlastnú spotrebu ale aj z účelom úmyslom ďalšieho predaja a zisku si neoprávnene kupoval a ináč neoprávnene zadovážoval omamné a psychotropné látky a to kryštalickú látku obsahujúcu účinnú psychotropnú látku metamfetamín a taktiež omamnú látku, a to sušinu rastliny konope (Cannabis) obsahujúcu účinnú psychotropnú látku tetrahydrokanabinol (THC), opäť na totožnom mieste a jeho okolí – následne po doplnení dokazovania pred tým neznámy páchatel a pri vznesení obvinenia následne obvinený A. B. so špecifikáciou už aj osôb, pre ktoré zadovážoval, resp. aj predával omamné a psychotropné látky, či s konkretizáciou druhu a množstva omamných a psychotropných látok, ktoré boli zaistené v jeho držbe tak, ako sa to napokon prenieslo aj do skutkovej vety - skutku kladeného za vinu obžalovanému A. B. vo výroku napadnutého rozsudku.

V tejto súvislosti upriamuje pozornosť obžalovaného odvolací súd na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. septembra 2019, Tpj 47/2019, na zjednotenie v otázke, či sa uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku môže týkať skutku, u ktorého sa predpokladá, že už bol spáchaný ako trestný čin, alebo okrem uvedenej alternatívy tiež aj skutku, ktorého spáchanie ako trestného činu sa ešte len v budúcnosti predpokladá - publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 33/2019.

O nedôvodnosti uvedenej odvolacej argumentácie obžalovaného svedčí potom najmä znenie (časti) právnej vety publikovanej v označenom stanovisku NS SR pod bodom I. podľa ktorej :

I. Na rozdiel od postupov použitých vo fáze trestného konania „pred začatím trestného stíhania“, ktoré sa môžu týkať podozrenia zo spáchania skutku v minulosti alebo (aj) takého predpokladu do budúcnosti, uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 a 3 Tr. poriadku môže vyvolať účinky podľa odseku 5 naposledy označeného ustanovenia, len ak sa vzťahuje na skutok (vrátane čiastkového útoku doposiaľ páchaného pokračovacieho trestného činu v zmysle § 10 ods. 16 Tr. poriadku), ktorý sa už stal (bol dokonaný nastaním následku); to platí aj ak po dokonaní naďalej pretrváva páchanie trvaceho trestného činu udržiavaním protiprávneho stavu (s limitom prerušenia jednoty hmotnoprávneho, resp. kvalifikačného skutku podľa § 122 ods. 13 Tr. zákona). Ak trestný čin nebol alebo doposiaľ nie je dokonaný, môže byť trestné stíhanie začaté aj pre prípravu zločinu alebo pokus úmyselného trestného činu (§ 13, § 14 Tr. zákona), keďže tieto vývojové štádiá sú (už) kvalifikovateľné ako trestný čin.

Pri vznesení obvinenia (§ 206 ods. 1 až 3 Tr. poriadku) rovnako musí byť daný retrospektívny pohľad na spáchaný skutok, okrem toho sa navyše vyžaduje opis skutku už na úrovni jeho vecnej a časopriestorovej nezameniteľnosti s iným skutkom a (v rovine dôvodného podozrenia) aj identifikácia osoby páchatela (oproti voľnejšiemu opisu skutku pri začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 3 Tr. poriadku a len rámcovému zameraniu podozrenia pri použití dôkazných postupov pred začatím trestného stíhania).

Vyššie uvedeným záverom konvenujú aj účinky podľa § 206 ods. 5 Tr. poriadku, ktoré znamenajú nepotrebnosť formálneho začatia trestného stíhania, ale až pri rozširovaní obvinenia (už obvinenej osoby) pre ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu; také rozšírenie v sebe integruje aj začatie trestného stíhania pre dotknutý skutok, pokiaľ už vo vzťahu k nemu nebolo trestné stíhanie začaté skorším uznesením.

Opierajúc sa o doposiaľ uvedené má krajský súd zato, že tvrdenie obžalovaného, že výpovede svedkov E. C. a F. G. sú nepoužiteľné ako dôkaz, na základe ktorého je možné rozhodnúť o vine obžalovaného z namietaného dôvodu o nezákonnosti vznesenia obvinenia obžalovanému A. B. a následne aj všetkých potom vykonaných dôkazov, nemôže obstať.

Obžalovaný tiež namieta a pritom sa opiera o zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 30 uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 4/2010, že pokiaľ sú výpovede svedkov E. C. a F. G. z prípravného konania, pretože obaja svedkovia po zákonom poučení odmietli pred súdom vypovedať, jediným usvedčujúcim dôkazom o tom, že mal okrem užívania drog pre vlastnú potrebu aj drogy ako tzv. dealer predávať, sú taktiež procesne nepoužiteľné, nakoľko boli vykonané ešte pred vznesením jeho obvinenia a následne už zopakované v prítomnosti obvineného (obžalovaného), resp. jeho obhajcu - neboli a to ani na hlavnom pojednávaní, a preto pokiaľ k nim nepristúpili aj ďalšie, či už priame, alebo nepriame dôkazy, nemôže súd v takom prípade oprieť záver o vine obžalovaného o takýto jediný dôkaz, keďže nebolo zachované jeho právo na kontradiktórny proces (aspoň raz mať možnosť svedka osobne vypočuť), čím bolo porušené jeho právo na obhajobu.

K uvedenej námietke obžalovaného krajský súd z obsahu spisového materiálu a na to aj odôvodnenia napadnutého rozsudku zisťuje, že výsluch menovaných svedkov bol v prípravnom konaní vykonaný zákonným spôsobom, kde súčasne vypočúvaní svedkovia následne na hlavnom pojednávaní v súlade procesným predpisom zo zákonom predkladaných dôvodov odmietli vypovedať, v tejto súvislosti boli preto zákonným spôsobom ich výpovede na hlavnom pojednávaní prečítané a súčasne obžalovaný zastúpený na hlavnom pojednávaní svojím obhajcom mal možnosť sa k týmto výpovediam vyjadriť, či už ústne, resp. písomne tak, aby ich mohol po obsahovej stránke podľa vlastného uváženia spochybníť – z tohto pohľadu potom ponúka odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu komplexnú skutkovú, no najmä právnu analýzu dôvodnosti v súlade procesným predpisom vykonané a použiteľné výpovede oboch svedkov prečítať na hlavnom pojednávaní, kde aj túto argumentáciu okresného súdu si v celosti krajský súd osvojil a odkazuje na ňu.

K tvrdeniu obžalovaného, že tieto výpovede sú jedinými usvedčujúcimi dôkazmi o tom, že mal okrem užívania drog pre vlastnú potrebu aj drogy ako tzv. dealer predávať, krajský súd opätovne odkazuje na vyčerpávajúce a podrobné zdôvodnenie v rozsudku okresného súdu, kde v logických súvislostiach ponúka na seba nadväzujúcu sumarizáciu dôkazov a z nich plynúcich skutočností, keď na str. 14 rozsudku potom uzatvára, „že vykonaným dokazovaním má súd za preukázané, že sa obžalovaný skutku dopustil spôsobom, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Jeho vina je preukázaná jednak vykonaným odpočúvaním telekomunikačnej prevádzky, podporne výpoveďami svedkov E. C. a F. G., ale aj výsledkami toxikologického vyšetrenia moču obžalovaného a svedkov E. C., F. G., ako aj vecami nájdenými pri osobnej prehliadke a prehliadke motorového vozidla. V tejto súvislosti súd poukazuje na nájdenú mikrováhu so zisteným stopovým množstvom metamfetamínu, čo jednoznačne poukazuje na predaj drog, nakoľko len pre seba by si obžalovaný dávku drogy určite nevážil“.

Tento záver okresný súd opäť ešte presvedčivejšie formuluje na str. 16 rozsudku, keď uvádza, že „obžalovaný sa skutku dopustil tak, ako to bolo uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Je možné pritom konštatovať, že aj po vyhodnotení jednotlivých svedeckých výpovedí svedkov, ktorí vo veci odmietli vypovedať už v prípravnom konaní, prípadne vypovedali v prípravnom konaní a ich výpoveď bola so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítaná, neusvedčovali obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti. Za podstatné pre uznanie viny obžalovaného zo zabezpečovania drog, ich predaja alebo výmeny pre iné osoby boli smerodajné prepisy hovorov o uskutočnenej telefónnej komunikácii medzi obžalovaným a svedkami E. C. a svedkom F. G., výpovede týchto svedkov, ale aj výsledky toxikologických vyšetrení obžalovaného a týchto svedkov a nájdená marihuana. Ako podporné dôkazy k uznaniu viny obžalovaného je treba poukázať aj na predmety nájdené pri prehliadke jeho motorového vozidla, a to hlavne mikrováha, nakoľko zjavne slúžila na váženie omamných a psychotropných látok, keďže na nej bolo nájdené stopové množstvo drog“, (pozn. súdu metamfetamínu).

Krajský súd k sumarizácii (ako už bolo uvedené) dôkazov, o ktoré opiera okresný súd bez rozumných pochybností ustálený záver vine obžalovaného tak, ako ju ustálil v napadnutom rozsudku - len k vykonaným dôkazom v podobe prepisov a zvukových záznamov zdokumentovaných pri odpočúvaní telekomunikačnej prevádzky, najmä obžalovaného A. B. a svedkyne E. C. zvyrazňuje, že v rámci tejto komunikácie obaja menovaní, sa „len nehádajú“ (ako argumentoval obžalovaný) z dôvodu, že svedkyňa C. (ako jeho vtedajšia družka) mala naliehať na obžalovaného, aby drogy neužíval, resp. ich definitívne prestal užívať, ale vyslovene komunikujú, nie len o zadovážovaní, či užívaní omamných a psychotropných látok, pri ktorom používajú pojmy – prišiel si sfetovaný (vyčíta svedkyňa obžalovanému); ja ti mám dať potiahnúť, lebo som si potiahol, ty môžeš kombinovať (s alkoholom) a ja

nie (vyčíta zase obžalovaný svedkyňa); ty by si v živote dílera nerobila, a pozri čo robíš, ako ti to ide (vysvetľuje obžalovaný svedkyňa); konzumovať, fetovať je v pohode, ale robiť dílera nie je v pohode (vysvetľuje svedkyňa obžalovanému);, Tej pič.. chodíš vybavovať drogy ..., na čo reaguje svedkyňa....., že ty pre drogy na mňa kričať nebudeš...

Opierajúc sa o hore v stručnosti sumarizovaný obsah komunikácie medzi svedkyňou a obžalovaným je možné konštatovať, že konajú obaja menovaní tak bez snahy aspoň komunikovať prostredníctvom nejakej zastretej „legendy“ (piko, gandža, či iné na „trhu s drogami“ zaužívané pomenovania pre omamné a psychotropné látky), ale predovšetkým bez rozumných pochybností táto komunikácia osvedčuje zo strany obžalovaného úmyselné zadovážovanie a manipuláciu s omamnými a psychotropnými látkami za účelom ich ďalšej distribúcie zákazníkom - užívateľom tzv. dealovanie. Nakoniec obžalovaný A. B. tým, že k týmto prepisom len uviedol, že s družkou sa hádali hlavne preto, že bral drogy a ona s tým nesúhlasila, nepoprel obsah týchto hovorov, hlavne po ich významovej stránke, keďže sa mali zjavne baviť o drogovej trestnej činnosti obžalovaného.

Doposiaľ uvedený záver o riadne zistenom skutkovom stave v rozsahu potrebnom pre meritórne rozhodnutie vo veci potom len dopĺňajú aj závery znaleckého dokazovania odvetvia toxikológie, kde vykonaným imunochromatografickým skríningom moču bola u obžalovaného zistená prítomnosť metamfetamínu, amfetamínu, MDMA, THC. Rovnako tak aj závery znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie znalca I. A. F. a odboru psychológie I. F. J., osvedčujú osobnostnú štruktúru obžalovaného v kontexte žalovanej trestnej činnosti, ktorej sa mal obžalovaný dopustiť a napokon aj s konštatovanou závislosťou na užívaní omamných a psychotropných látok s návrhom zväziť nariadenie ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou. Podľa znalca, obžalovaný chápe zmysel trestného konania, avšak pri pokračovaní aj v sporadickom abúze návykových psychotropných látok sa javí obžalovaný ako nebezpečný pre spoločnosť v zmysle, že je riziko opakovania činu, za ktorý je stíhaný.

Napokon okresným prokurátorom v prednesenej odvolacej námietke, v rámci ktorej nenamietal právne posúdenie konania obžalovaného tak, ako bolo ustálené okresným súdom aj po jeho úprave v skutkovej vete, s ktorou sa aj krajský súd v celosti stotožnil, ale svoje výhrady zhrnul len na spôsob (metodikú), akým mal okresný súd určiť zo zaisteného množstva omamnej látky - marihuany u obžalovaného rozsah tzv. drogovej trestnej činnosti obžalovaného, inak povedané aký počet obvykle jednorazovým dávkou drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, by bolo možné pripraviť pre bežného užívateľa omamných a psychotropných látok zo zaisteného množstva.

Okresný súd opäť zákonu zodpovedajúcim spôsobom, no predovšetkým zodpovedajúcemu ustálenej rozhodovacej praxi súdov v ostatnom období (R22/2019), ako bude bližšie neskôr vysvetlené, zdôvodnil, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, keďže spôsob podľa ktorého okresný prokurátor určil počet obvykle jednorazovým dávkou drogy zo zaisteného množstva u obžalovaného v obžalobnom návrhu a postup aký zvolil okresný súd, si navzájom odporujú.

Okresný prokurátor sa nestotožnil so spôsobom vymedzenia obvyklých jednorazových dávok drogy (zelenej rastlinnej sušiny), ktorá bola vydaná pri osobnej prehliadke obžalovaného okresným súdom a to na základe tzv. hmotnostného kritéria, v dôsledku aplikácie ktorého došlo k zmene skutkovej vety v počte obvyklých jednorazových dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta) zo žalovaných najmenej 4 dávok na 1 a pol obvykle jednorazových dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa.

Okresný prokurátor (rovnako ako intervenujúci prokurátor na verejnom zasadnutí) svoju argumentáciu opiera, okrem iného aj o záver plynúci z publikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR pod č. 87/2015, podľa ktorého z prvej vety plynie, že obvykle jednorazovou dávkou na použitie v zmysle § 135 ods. 1 a ods. 2 Tr. zákona sa rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer, pričom z odôvodnenia tohto rozhodnutia ešte vyplýva, že ak sa omamná alebo psychotropná látka v takomto dávkovaní nepredáva, je potom potrebné posúdiť, aký počet obvyklých jednorazových dávok na použitie sa v zaistenom materiáli nachádza, a to či už podľa kritéria obsahového množstva účinnej látky alebo podľa celkového množstevného (hmotnostného, objemového) kritéria.

Ďalej okresný prokurátor zvyrazňuje, že z uvedeného publikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR teda vyplýva, že je nepodstatné, aké kritérium sa pri určení rozsahu trestného činu podľa § 172 Tr. zákona použije, môže ísť o kritérium obsahového množstva účinnej látky, ale aj kritérium celkového množstva, a to či už hmotnostného alebo objemového, podstatou je, aby išlo o kritérium objektívne, vyjadrujúce skutočný konzumný priemer.

V nadväznosti na to okresný prokurátor vysvetľuje, že z dlhodobej ustálenej praxe KEÚ PZ vyplýva, že táto inštitúcia pri určovaní množstva zaistenej látky vychádza z objektívneho určenia bežnej jednotlivej dávky drogy za použitia rozsahu hmotnosti účinnej látky spravidla vo forme voľnej bázy, ktorú si bežný užívateľ aplikuje jednorazovo, a ktoré je spôsobilé ovplyvniť jeho psychiku, čo podmienkam vyplývajúcim z ustálenej súdnej praxe vyjadrenej v publikovanom rozhodnutí R87/2015 zodpovedá, navyše KEÚ PZ je jediná inštitúcia, ktorá na Slovensku zhromažďuje informácie o množstvách, koncentráciách a spôsoboch balenia drog určených pre konečných užívateľov.

Napokon okresný prokurátor uzatvára, že v žiadnom prípade teda nie je možné dospieť k záveru, že by sa súdna prax ustálila na závere, že metodika, ktorú používa KEÚ PZ pri určení množstva zaistenej látky, je nesprávna a v súdnom konaní nepoužiteľná. Použitie záverov KEÚ PZ a údajov zistených Národnou protidrogovou jednotkou ako podkladu pre určenie obvykle jednorazovej dávky drogy boli opakovane predmetom prieskumu aj Ústavného súdu SR, ktorý ich použitie neodmietol (napríklad II. ÚS 228/2012, I. ÚS 394/2014, III. ÚS 311/2017).

S poukazom na vyššie uvedenú judikatúru najvyššieho súdu a ústavného súdu má odvolateľ za to, že nemožno považovať konštatovanie o určení rozsahu omamných a psychotropných látok len na základe hmotnosti (či objemu) za správne.

Je potrebné uviesť z pohľadu odvolacích námietok okresného prokurátora, že prezentované rozhodnutia Ústavného súdu SR (zjavne z obdobia pred prijatím rozhodnutia NR SR z 20. marca 2019, sp. zn. 3Tdo/83/2018 - R 22/2019) primárne posudzovali ústavne korektnú spôsobilosť postupu súdov pri ustálení hodnoty – ceny zaistenej drogy, kde je potrebné prisvedčiť okresnému prokurátorovi, že tomu samozrejme muselo najsamprv predchádzať aj riadne ustálenie rozsahu zaisteného množstva omamnej a psychotropnej látky so záverom o počte obvyklých jednorazových dávok drogy, kde ústavný súd práve s odkazom na znalecké skúmanie vykonané KEÚ PZ spájal záruku zákonného postupu súdov pre takýto záver o počte obvyklých jednorazových dávok s obsahom účinnej látky tej ktorej konkrétnej omamnej a psychotropnej látky a následne ako už bolo zvyraznené aj stanovením obvyklej hodnoty (ceny) za jednu dávku v danom regióne Slovenska na čiernom trhu.

Ani v jednom okresným prokurátorom z odkázaných rozhodnutí ústavného súdu, ale aj najvyššieho súdu však rozhodujúcou otázkou nebola metodológia spôsobu ako určiť všeobecné pravidlo výpočtu obvykle jednorazovej dávky z pohľadu bežného konzumenta – užívateľa omamných a psychotropných látok pri jej zadovážovaní, ale naopak konštatuje, za pomoci akých zistení (znaleckého skúmania KEÚ PZ) určuje, či ide o omamnú alebo psychotropnú látku s množstvom účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu, pričom podľa názoru krajského súdu aplikačná prax súdov už dlhodobo kriticky poukazuje na stanovovanie obvykle jednorazovej dávky drogy spôsobom, aký využíva v rámci znaleckého dokazovania KEÚ PZ. Platí totiž, že pojem obvykle jednorazovej dávky drogy je pojmom právnym a KEÚ PZ ako znalecký ústav nie je kompetentný definovať, či vykladať právne pojmy.

V kontexte doposiaľ uvedeného krajský súd si osvojil, rovnako ako súd okresný, právny záver plynúci z už uvádzaného rozhodnutia NS SR z 20. marca 2019, sp. zn. 3Tdo/83/2018 – publikovaného v zbierke stanovísk NR SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 22/2019, že pri určovaní obvykle jednorazovej dávky drogy je pre páchatel'a objektívne korektné (spravodlivé) postupovať podľa hmotnostného kritéria a nie podľa obsahu účinnej látky ovplyvňujúcej kvalitu a účinok drogy, za tým účelom citujúc jeho znenie :

I. Obvykle jednorazová dávka na použitie v zmysle § 135 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona (ako nie individuálny, ale bežný konzumný priemer) sa, na základe poznatkov o užívateľskej praxi, určuje ako bežne jednorazovo používané množstvo finálneho materiálu, obvyklým spôsobom aplikovateľného konečným užívateľom - teda nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiáli.

Množstvo účinnej látky má vplyv na splnenie kvalitatívnych kritérií posudzovaného materiálu podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona a v nadväznosti na to podľa § 2 ods.1, ods. 2 zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (zjednodušené: vplyv na psychiku a sociálne správanie v určitej intenzite), ako aj v prípade uvedenom v bode II.

II. Ak ide o materiál určený na ďalšiu úpravu (riedením inou, nenávykovou látkou) do podoby obvyklým spôsobom aplikovateľnej konečným užívateľom, je potrebné v skutkovej rovine dokazovaním zistiť, koľko obvykle jednorazových dávok podľa kritérií prvého odseku bodu I. by bolo možné z posudzovaného materiálu pripraviť, zohľadniac (v prospech páchatel'a) možné maximum účinnej látky pre obvykle jednorazovú dávku.

III. Na základe ceny obvykle jednorazovej dávky drogy na použitie na nelegálnom trhu (pri predaji koncovému užívateľovi v určitom čase a regióne), zohľadniac (v prospech páchatel'a) zistenú dolnú hranicu cenového rozpätia pre dotknutú drogu, sa násobkom, podľa počtu obvykle jednorazových dávok predpripravených z posudzovaného materiálu (tzv. diely, skladačky), alebo pripraviteľných z posudzovaného materiálu (bod II.), určuje kvalifikačný moment rozsahu činu v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona, ktorý je okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 písm. e) (väčší rozsah), ods. 3 (značný rozsah) a ods. 4 písm. c) (veľký rozsah) Trestného zákona. Ak ide o látku, ktorá sa koncovému užívateľovi predáva na nelegálnom trhu podľa jej hmotnosti (sušina konope na prípravu cigariet), rozsah činu sa určuje násobkom dolnej hranice zisteného cenového rozpätia drogy za hmotnostnú jednotku, podľa množstva (gramáže) posudzovaného materiálu.

Opierajúc sa o uvedenú argumentáciu a to aj pri zohľadnení citovanému rozhodnutiu NS SR predchádzajúcej judikatúre NS SR (publikovanej v zbierke stanovísk NR SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 87/2015, R 74/2017, či R120/2014), na ktorú samo toto rozhodnutie reflektuje, má krajský súd za to, že v posudzovanom prípade neplatí, že by sa súdna prax ustálila na závere, že metodika, ktorú používa KEÚ PZ pri určení množstva zaistenej látky, je nesprávna a v súdnom konaní nepoužiteľná, ale práve naopak súdna prax túto komplexne hodnotiac, ustálila všeobecné pravidlo výpočtu obvykle jednorazovej dávky z pohľadu bežného konzumenta – užívateľ'a omamných a psychotropných látok z toho pohľadu, že konanie páchatel'a v zmysle objektívnej stránky predmetného trestného činu (§§ 171, 172 Tr. zákona) obligatórne, nehovorí o prechovávaní účinnej látky (napr. THC) v omamnej, či psychotropnej látke. Takýto údaj o množstve účinnej látky je aj pre konzumenta neznámy. Pri zadovážení omamných a psychotropných látok sa konzumenti orientujú v hmotnostných jednotkách (gramoch), prípadne podľa tzv. "dielov" v závislosti od zaužívaného vzťahu medzi dílerom a konzumentom. Vzhľadom na takto "zaužívaný" spôsob obstarávania omamných a psychotropných látok je preto smerodajné pri výpočte obvykle jednorazovej dávky vychádzať z hmotnosti zaistenej omamnej a psychotropnej látky, a nie od koncentrácie účinnej látky THC a závislosti páchatel'a. Aj naďalej potom platí, že zistenie samotnej koncentrácie THC v zaistenom materiáli má význam z hľadiska § 130 ods. 5 Tr. zákona, nakoľko ak zaistená droga nemá požadovanú kvalitu (množstvo účinnej látky), nepôjde o látku schopnú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a nepôjde tak o návykovú látku v zmysle tohto ustanovenia. KEÚ PZ pri určení obvykle jednorazovej dávky vychádza zo štatistických údajov a jeho konečný záver je iba zovšeobecnením týchto údajov (pozri primerane už citované R 22/2019).

Zhrnúc doposiaľ uvedené, pokiaľ sám okresný prokurátor mal zato, že je nepodstatné, aké kritérium sa pri určení rozsahu trestného činu podľa § 172 Tr. zákona použije, môže ísť o kritérium obsahového množstva účinnej látky, ale aj kritérium celkového množstva, a to či už hmotnostného alebo objemového, ale podstatou je, aby išlo o kritérium objektívne, vyjadrujúce skutočný konzumný priemer, má krajský súd zato, že práve hmotnostné (či objemové) kritérium je práve tým hodnotiacim kritériom, ktoré je nie len pre páchatel'a objektívnejšie priaznivejšie, čo je vždy povinnosťou súdu zohľadniť, ale aj kritériom zohľadňujúcim pri posudzovaní subjektívnej stránky konania páchatel'a jeho úmysel (ktorý je korektne dokázateľný) v akom rozsahu – hmotnosti, či objeme - disponuje omamnými a psychotropnými látkami pri taxatívne vymenovanej činnosti (konaní), ktorú zákonodarca považuje za trestnú podľa §§ 171, 172 Tr. zákona.

Za danej dôkaznej situácie si krajský súd ako už bolo konštatované, osvojil argumentačný záver okresného súdu pri určení rozsahu zaistenej omamnej látky rastliny konope (Cannabis) s celkovou hmotnosťou 0,75 g so zisteným priemerným obsahom 14,9 % účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC)

účinnnej látky rastliny konope (Cannabis) tak, že predložené množstvo konope zodpovedá 1,5 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa.

Všetky tieto skutočnosti potom vo svojom súhrne podľa názoru krajského súdu tak, ako to správne uzavrel aj okresný súd, vytvárajú reťaz navzájom sa dopĺňujúcich priamych, ale aj nepriamych dôkazov, ktoré vedú bez rozumných pochybností k dôvodnému záveru o tom, že skutok, ktorý sa kladie obžalovanému A. B. za vinu, sa stal, je trestným činom tak, ako bol právne posúdený v napadnutom rozsudku ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1, ods. 3, ods. 4 písm. c) Tr. zákona účinného od 1.5.2022, pretože bolo dokázané, že neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku alebo psychotropnú látku z rastliny rodu konopa a neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu inú omamnú látku alebo psychotropnú látku ako omamnú látku alebo psychotropnú látku z rastliny rodu konopa a neoprávnene kúpil, predal, vymenil a zadovážil omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor.

Následne krajský súd preskúmal aj odvolaním okresného prokurátora napadnutý výrok o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému.

Je potrebné prisvedčiť, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy, pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Dokazovanie v tomto smere tak, ako ho vykonal okresný súd, bolo vykonané v potrebnom rozsahu a vytvorilo spoľahlivý podklad pre rozhodnutie o odvolaní napadnutom rozsudku o druhu a výmere trestu v posudzovanom prípade.

Ako už bolo v úvode naznačené, krajský súd vo vzťahu k výroku o druhu trestu a jeho výmery tak, ako ho uložil okresný súd obžalovanému, v napadnutom rozsudku zistil, že okresný súd pri hodnotení spôsobu a okolností, za ktorých mal obžalovaný spáchať žalovanú trestnú činnosť, jej charakter, ale aj jeho osobu z pohľadu trestnoprávnej minulosti pochybil, pokiaľ ustálil, že je na mieste v posudzovanom prípade ukladať obžalovanému A. B. alternatívny druh trestu v podobe domáceho väzenia, čo bol aj dôvodom pre zrušenie výroku o treste tak, ako to predpokladá ust. § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku.

Krajský súd si osvojil záver okresného súdu pri ustálení skutkového stavu, pri ktorom nezistil existenciu skutočností umožňujúcich priznanie poľahčujúcich, ale ani priťažujúcich okolností podľa § 36, § 37 Tr. zákona.

Ďalej je potrebné zvýrazniť, že obžalovaný bol v minulosti vo veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 3T/98/2011, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/35/2012 uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c/, d/ Tr. zákona. Odsúdenie sa týkalo konania obžalovaného v roku 2011. Podmienečne bol prepustený z výkonu trestu dňa 27.02.2014 so skúšobnou dobou na 5 rokov. Uznesením Okresného súdu Humenné sp.zn. 1Nt 10/2022 zo dňa 06.02.2023 súd vyslovil, že vyššie uvedené odsúdenie zahladzuje s tým, že sa na A. B. hľadí, akoby nebol odsúdený.

Je pravdou, že svedčí v prospech obžalovaného, že pre hore označené odsúdenie v súčasnosti platí fikcia neodsúdenia, čo znamená, že sa na obžalovaného A. B. hľadí, akoby nebol odsúdený, no súčasne platí, že nedošlo k zahľadniu skutočnosti, že obžalovaný sa v minulosti dopustil protiprávneho konania v takej intenzite, že bol uznaný vinným zo spáchania závažnej úmyselnej trestnej činnosti druhovo totožnej ako v posudzovanom prípade.

Taktiež neprehliadnuteľným faktom je skutočnosť, že obžalovaný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dňa 27.02.2014 sám verbalizoval, že sa zdržiaval v zahraničí po dobu cca 5-6 rokov, najmä v čase plynutia skúšobnej doby podmienečného prepustenia určenej na 5 rokov do 27.02.2019, kde v krátkej dobe po jej uplynutí po návrate zo zahraničia zjavne mal opätovne tzv. spadnúť do kolotoča užívania omamných a psychotropných látok, pričom v sledovanom období od novembra 2021 do júla 2022, cca osem mesiacov mal tieto látky nie len užívať, ale aj ďalej distribuovať ako tzv. dealer ďalším užívateľom za odplatu. No je na tomto mieste potrebné zvýrazniť, že neváhal do užívania omamných a psychotropných látok „vtiahnuť“ aj v tom čase svoju družku svedkyňu E. C., v ktorej starostlivosti bolo predsa aj maloleté dieťa, ktorá ho aj mala opakovane žiadať, aby s užívaním týchto látok prestal.

Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne vedú podľa názoru krajského súdu k dôvodnému záveru, že prognóza nožnej nápravy obžalovaného je zjavne negatívna aj z pohľadu záverov znaleckého skúmania z odvetvia psychiatrie - diagnostikovaná závislosť od užívania omamných a psychotropných látok s predpokladanou recidívou bez nariadenej liečby, rovnako aj záverov odboru psychológie – kde sa konštatuje, že osobnosť obžalovaného sa javí ako nedostatočne zrelá, so zúženým rozhľadom, s nedostatočne vrelymi väzbami, v správaní nedotklivá a nepokojná, prežívajúca pocity neschopnosti a nedostatočnosti, kompenzovaným správaním zameraným na prílepšenie, resp. k naplneniu túžby po lepšom statuse s tendenciou k porušeniu zákonných predpisov. Motiváciou predmetného skutku z psychologického hľadiska je jeho osobnostná štruktúra determinovaná emočnou nestabilitou, kompenzačnými mechanizmami a nízkou úrovňou k dodržiavaniu morálnych a zákonných predpisov.

V tomto kontexte je namieste ešte raz zhrnúť, že okresným súdom uložený druh trestu – trest domáceho velenia podľa názoru krajského súdu bez rozumných pochybností nedáva odpoveď na to, akým spôsobom má tento druh trestu naplniť jeho účel, teda jednak je to náprava samotného páchatel'a trestného činu a súčasne je to aj ochrana spoločnosti pred možným opakovaním takéhoto protiprávneho konania. V tomto kontexte takto uložený druh trestu domáceho väzenia vzhľadom na znalecky preukázanú závislosť obžalovaného od užívania psychoaktívnych látok, vzhľadom na to, že v minulosti bol odsúdený za totožnú trestnú činnosť, bol mu uložený nepodmienečný trest, opäť mal zopakovať toto konanie so zvýraznením skutočností, že aj napriek tomu, v tom čase jeho priateľka C., ako je zrejmé z prepisu hovorov a dôkazov, naliehala na neho, aby s užívaním týchto látok prestal, tak naopak ona s ním začala tieto drogy užívať. Za danej situácie napokon okresný súd nevysvetlil, ako chce týmto druhom trestu zabrániť, aby obžalovaný sa ďalej tejto trestnej činnosti nedopúšťal a v kontexte uvedeného potom existuje zásadná pochybnosť, či tento druh trestu môže docieľiť aj individuálnu nápravu obžalovaného.

Po takto ustálenom dokazovaní krajský súd prihliadal pri úvahách o uložení druhu a výmery trestu najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov, vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, pohľadájúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, majúci na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradenie iných od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Prihliadal aj na ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Majúci teda na zreteli vyššie uvedený účel trestu ako aj jednotlivé hľadiská ukladania trestu, dospel krajský súd k záveru, že tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie bude primeraným trestom pre obžalovaného v danom prípade trest odňatia slobody uložený vo výmere 3 rokov a to spojený s jeho výkonom (nepodmienečný).

Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného krajský súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže pôvodné odsúdenie už bolo zahladené a preto platí, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Napokon si krajský súd v celosti osvojil aj argumentáciu okresného súdu z dôvodov a rozsahu ukladaného trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ako vecí použitých na spáchanie trestného činu s vylúčením nefunkčného telefón Apple iPhone 6 a karty SIM Tesco mobile.

Z týchto dôvodov krajský súd rozhodnutie okresného súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 3 Tr. poriadku zrušil vo výroku o treste a sám na podklade dôkazov už vykonaných súdom prvého stupňa vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.